

ਈਸਟਰਨ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਨਿਕਸ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ (1968 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1199)। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵੀ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ— ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਰੈਫਰੈਂਸ

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਜੇ.ਜੇ.

ਰਾਮ ਸਰਨ ਦਾਸ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1965 ਦਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 3

24 ਮਾਰਚ 1969 ਈ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI)- ਧਾਰਾਵਾਂ 5(7-C) ਅਤੇ 28(3)- ਜੁਥਾਨੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਧਿਕਾਰੀ—ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ—ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ — ਜੁਥਾਨੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਾ ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ— ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ— ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼— ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 5(7-ਸੀ), ਧਾਰਾ 28(3) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪੂਰੇ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜਦੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 (7-C) ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਪੜਾਅ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਭਾਗ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦਾ (7-ਸੀ) ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕੋਈ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਥਾਰਟੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੂਰੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਲਾਭ ਲਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 28(3) ਦੇ ਤਹਿਤ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਲਿਖਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਿਸਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਅਦ

Ram Saran Dass v. The Commissioner of Income-Tax, Patiala (Narula, J.)

ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੁੱਚੀ ਸਮੱਗਰੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਲਿਖਣਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7-ਸੀ) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ। ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਨ ਲਈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜੁਥਾਨੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ

- -----ਜੇ -----। _____ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ
(ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ), ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੌਕਾ ਜਾਂ ਜੁਥਾਨੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਪੂਰਵ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਾਰੀ ਚਰਚਾ ਟੇਪ-ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟੇਪ ਨੂੰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜ ਧਾਰਾ 5(7-ਸੀ) ਦੇ ਯੋਗ ਉਪਬੰਧ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ। ਧਾਰਾ 28 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਧਾਰਾ 28 (1) (c) ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਕਦੇ ਵੀ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 28(3) ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਵੈਧ ਹੈ। ਧਾਰਾ 5(7-ਸੀ) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵੇਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੁਝ ਅਰਥ ਤਾਂ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੌਖਿਕ ਸੁਣਵਾਈ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਮੌਕੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਮੌਕੇ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੈ (ਪੈਰਾ 6)।

1962 ਦੇ ITA ਨੰਬਰ 8316 ਅਤੇ 8317 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ 'ਬੀ') ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹਵਾਲਾ -63 (ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1946-47 ਅਤੇ 1947-48)।

"ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, 'ਐਫ' ਵਾਰਡ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ) ਦੁਆਰਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਹੈ?"

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਬੀ ਅਲਰਾਜ ਕੇ ਓਹਲੀ ਅਤੇ ਆਰ.ਏ.ਐਮ.ਆਰ.ਐੱਗ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ।

ਡੀ ਐਨ ਅਵਸਥੀ ਅਤੇ ਬੀ ਐਨ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ,

ਨਿਰਣਾ

ਨਰੂਲਾ ਜੇ - ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ) ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (11 ਦਾ 1922) ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) 'ਬੀ'):-

"ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, 'ਐਫ' ਵਾਰਡ, (ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ) ਦੁਆਰਾ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜੀ ਹੈ?"

(2) ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ:

(3) ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ 1946-47 ਅਤੇ 1947-48 ਲਈ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਦੀ ਛੁਪੀ ਆਮਦਨ

ਰੁ. 47,000 ਅਤੇ ਰੁ. ਕ੍ਰਮਵਾਰ 10,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਾਧੂ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਵੈਇੱਛਤ ਖੁਲਾਸੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ੇ ਗਏ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ 40,667 ਰੁਪਏ ਦੀ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਅਸਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਲਈ 19,943 ਅਤੇ ਰੁ. ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਲਈ 45,824. ਛੁਪੀ ਹੋਈ ਆਮਦਨ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਸਰਨ ਦਾਸ ਕਪੂਰ ਬਿਨੈਕਾਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1946-47 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 24 ਨਵੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 3) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1947-48 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ 26 ਦਸੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੋਟਿਸ, ਮਿਤੀ, 24 ਨਵੰਬਰ, 1955 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ 14 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1956 ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ: -

"ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਜੁਬਾਨੀ ਕਾਪੀ, ਮਿਤੀ 14 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1956, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਸਪੈਸ਼ਲ ਵਾਰਡ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 28(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉੱਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੋ। ਸਾਲ 1947-48 ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਸਪੈਸ਼ਲ ਵਾਰਡ, ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ। ਉਹ ਇਤਰਾਜ਼. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਸਪੈਸ਼ਲ ਵਾਰਡ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਸੈਸੀ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, 'ਐਫ' ਵਾਰਡ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਅਗਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੰਚਾਰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, 'ਐਫ' ਵਾਰਡ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ 30 ਜੁਲਾਈ, 1959 ਨੂੰ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 30,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ। ਸਾਲ 1946-47 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 15,000, ਅਤੇ ਰੁ. ਸਾਲ 1947-48 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 4,000 ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼, ਮਿਤੀ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1959 ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਪੀਲੇਟ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1961 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਦ

ਰਾਮ ਸਰਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ (ਨਾਰਨੀਆ, ਜੇ.)

ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ

ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, 24 ਸਤੰਬਰ, 1962 ਦੇ ਆਪਣੇ ਰਿਮਾਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। . ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਰਿਮਾਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 23 ਸਤੰਬਰ, 1963 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 6 ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ (ii) ਅਤੇ (iii) ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“(ii) ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ 14 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1956 ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ 27 ਅਗਸਤ, 1957 ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਕੇਸ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਐਫ-ਵਾਰਡ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5(7C) ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਹੋਰ, ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਥਾਰਟੀ; ਇਸ ਲਈ ਸਫਲ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਛੱਡੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਵਧਾਨ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ। ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਐਫ-ਵਾਰਡ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁੱਜਰ ਮਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਸ ਨੇ 30 ਜੁਲਾਈ, 1959 ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ) ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਐਫ-ਵਾਰਡ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁੱਜਰ ਮਲ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ।

(iii) ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਕਲਕੱਤਾ ਟੈਨਰੀਜ਼ (1944) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਲਕੱਤਾ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਤੱਥ ਕੇਸ ਦੇ ਲਗਭਗ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਨ। ਇਹ

(1) (1960) 40 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 178.

ਮੁਰਲੀਧਰ ਤੇਜਪਾਲ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਨਾ, (2) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਅਸਹਿਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਾਂਗੇ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਐੱਫ-ਵਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪੈਨਲਟੀ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ 10 ਜੁਲਾਈ, 1964 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਸਵਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਦਾ ਜੋੜ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

(i) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 28 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਆਮਦਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। - ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਸਪੈਸ਼ਲ ਵਾਰਡ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ;

(ii) ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ੇ ਕਾਰਨ ਦੋਸ਼ੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਲਿਖਤੀ ਜਵਾਬ 14 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1956 ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ, ਸਪੈਸ਼ਲ ਵਾਰਡ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ;

(iii) ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ "ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ . ਸੁਣਵਾਈ" ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ;"

(iv) ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਮੌਕਾ ਉਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜੁਬਾਨੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ;

(v) ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਸਪੈਸ਼ਲ ਵਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉੱਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁੱਜਰ ਮਾਈ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਐੱਫ-ਵਾਰਡ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ;

(2) (1961) 42 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 129.

(vi) ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁੱਜਰ ਮਾਈ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, 'ਐੱਫ' ਵਾਰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(7-ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ;

(vii) ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, 'ਐੱਫ' ਵਾਰਡ, ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ;

(viii) ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਸਪੈਸ਼ਲ ਵਾਰਡ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ, ਭਾਵ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, 'ਐਫ' ਵਾਰਡ ਤੋਂ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ, ਨਿਰਧਾਰਿਤਕਰਤਾ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ* ਜਾਂ ਸੁਣਨਾ,

(5) ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 28(1) (ਸੀ), ਸੈਕਸ਼ਨ 28(3) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(7-ਸੀ) ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। (ਇਸਦੇ ਪਹਿਲੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਨਾਲ) ਐਕਟ ਦੇ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

' 28(1)(c) ਜੇਕਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਐਪ > ਇਲੇਟ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਹੈ। ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ

(a) - - - - -
(ਬੀ) - - - - -

(c) ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਗਲਤ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ,

ਉਹ ਜਾਂ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਆਮਦਨ ਕਰ, ਅਤੇ ਸੁਪਰ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।, ਉਸ ਰਕਮ ਦੇ ਡੇਢ ਗੁਣਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ, ਅਤੇ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਰਕਮ -"•■■■~ -

"28(3) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਸਹਿਭਾਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। - ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ।

"5(7-ਸੀ) ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਥਾਰਟੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਫਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਪੜਾਅ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵਜ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਸਬੰਧਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

(6) ਮਿਸਟਰ ਮਿਸਟਰ ਡੀ.ਐਨ. ਅਵਸਥੀ, ItheeRevenue ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹਕਾਰ, ਕੋਲ ਉਹੀ

Ram Saran Dass v. The Commissioner of Income Tax, Patiala (Narula, J.)

ਦਲੀਲਾਂ ਹਨ ਜੋ ਐਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਨ। ਇਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ। ਉਸਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਇਕ ਵਾਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਸਪੈਸ਼ਲ ਵਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7-ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਪਰਪੱਕ ਲਈ ਖਾਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 5 (7-ਸੀ) ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 28 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ (2) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 5(7-ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਜਾਂ ਕੇਸ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਹ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 28 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਵੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸਨੇ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5(7-C) ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 28(3) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪੂਰੇ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਆਵੇ। - ਸੈਕਸ਼ਨ 5(7-ਸੀ) ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਉਸ ਪੜਾਅ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7-ਸੀ) ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕੋਈ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਥਾਰਟੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਭ ਲਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 28(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੂਰੇ ਮੌਕੇ ਦਾ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਲਿਖਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਿਸਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਪੂਰੀ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਲਿਖਣ ਲਈ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਾਰ

ਉਸ ਸਮੁੱਚੀ ਸਮਗਰੀ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7-ਸੀ) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਅੱਗੇ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ। ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਪਾਸ ਹੋਣਾ. ਪਰ ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ (ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ) ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੌਕਾ ਜਾਂ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸੁਣਵਾਈ। ਕੋਈ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀ ਸੋਨਲ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਪੂਰਵ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਾਰੀ ਚਰਚਾ ਟੇਪ-ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਟੇਪ ਨੂੰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਤਰਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੋਵੇ, ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਦਲ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੇ ਠੰਡੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਨਾਲੋਂ, ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸ਼ੌਂਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਕੇ ਉਸਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣਾ ਸੌਖਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28(3) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇਣੀ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੰਗ ਨਾ ਕਰੇ। ਇਹ. ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਸਪੈਸ਼ਲ ਵਾਰਡ, ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਖਾਸ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਉਪ ਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸੁਣਵਾਈ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 5(7-ਸੀ) ਦੇ ਯੋਗ ਉਪਬੰਧ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ। ਧਾਰਾ 28 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਧਾਰਾ 28i(1)(c) ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਕਦੇ ਵੀ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 28(3) ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਵੈਧ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 5(7-ਸੀ) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੁਝ ਅਰਥ ਤਾਂ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੌਖਿਕ ਸੁਣਵਾਈ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ

Ram Saran Dass v. The Commissioner of Income Tax, Patiala (Narula, J.)

ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਅਸਲ, ਅਸਲੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

(7) ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਸ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਸਪੈਸ਼ਲ ਵਾਰਡ, ਤੋਂ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ 'ਐਫ' ਵਾਰਡ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਿਨਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗਾ? ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 5(7-ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ? ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 5(7-ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ, ਅਤੇ ਉਹ, ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹੋਵੇਗਾ। ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਇਨਕਮਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਵੈਧ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮਾਲੀਏ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਾਨੀ ਸੁਣਵਾਈ ਓਨੀ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਵੈਧ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਬਾਨੀ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ, ਆਪਣੇ ਉਪ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਤੱਕ ਜਾਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦਾ ਆਰਡਰ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਲਿਖਣਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਦੀ ਆਰਡਰ-ਸੀਟ। 27(1) ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ:-'

' "ਮੇਰੇ ਪੂਰਵਜ ਨੇ ਧਾਰਾ 28(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ। . ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਜਵਾਬ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪੂਰਵਜ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਵੀ ਜ਼ਬਾਨੀ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ- ਮੇਰੇ ਪੂਰਵਜ ਨੇ। ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਮੇਰੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ. ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਜਾਂ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਕੰਮ ਦੁਬਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪੂਰਵਜ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਿਖਤੀ ਜਵਾਬਾਂ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। . ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ^ ਮੈਂ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। * * *'

* * *

Ram Saran Dass v. The Commissioner of Income Tax, Patiala (Narula, J.)

ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਖੋਖਲਾਪਣ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਦੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਆਰਡਰ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ। ਗਿਦਲਾਪਗਲੀ ਨਾਗੋਸ਼ਵਰ-ਰਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਸੜਕ ਆਵਾਜਾਈ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (3) ਵਿੱਚ, ਅਧਿਆਇ IV- ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ, ਦੇਣ ਦੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਤੱਵ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ। ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ (1939 ਦਾ 4) ਦਾ ਏ. ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਜੋ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਜਿਹੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜਹਾਜ਼ ਨੇ ਰੱਖੇ: -

"ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿੱਜੀ ਕੰਮ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਰਸਮ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ"।

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੁਲਾਪਗਲੀ ਨਾਗੋਸ਼ਵਰ ਰਾਓ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿਊਰ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), (ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ) ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਗੁਲਾਪਗਲੀ ਨਾਗੋਸ਼ਵਰ ਰਾਓ ਦੇ ਕੇਸ (3) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਡੀ.ਐਮ.ਸੀ. ਅਦਾਲਤ (ਗਰੇਵਰ ਅਤੇ ਖੰਨਾ, ਜੇ.ਜੇ.), ■ ਅਮੀਰ -ਸਿੰਘ -ਵ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਈ। (4),... ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਕਸਟਮ ਕਲੈਕਟਰ ਜੋ-ਹੈ ਇੱਕ, ਪਾਰਟੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਣਾਉ. ਆਰਡਰ ਨੇ ਨਿੱਜੀ-ਸੁਣਵਾਈ is.transferred ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਉਸਦੇ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਵੀਂ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ.. ਜੇ. - ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ-ਅਵਸਥੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28(1)(c) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣਾ, ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(7-C) ਦਾ ਯੋਗ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਖਾਈ. ਹਟਾਓ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਜੋ-ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਬਾਨੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ। ਉਸਦੇ ਪੂਰਵਜ, -ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ..... .. -.

(3) ਏਆਈਆਰ 1959 ਐਸਸੀ 308 ।
 . t4) 1964 PU 1037

(8) ਸਾਡੇ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਇੰਟੀਗਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਲਕੱਤਾ ਟੈਨਰੀਜ਼ (1944) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਲਕੱਤਾ (1) ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਲਹਿੜੀ, ਸੀਜੇ, ਅਤੇ ਬਚਾਵਤ, ਜੇ.) ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ 'ਤੇ

ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28(1)(c) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਦੀ ਦੋ ਵਾਰ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਦੂਜੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਦੋ ਸੁਣਵਾਈਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ (ਸੋਧ) ਐਕਟ (1953 ਦਾ 25) ਜਿਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 5(7-ਸੀ) ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਕੇਸ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਕੀ ਐਸਡਬਲਯੂ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 5 (7-ਸੀ) ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ, ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ: -

“ਪ੍ਰਸ਼ਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜੇ ਵੀ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਧਾਰਾ 5(7-ਸੀ) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਧਾਰਾ 28(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਬੈਠਾ ਹੈ। . ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਲਈ ਐਨਅਰਿੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਿਸਟਰ ਮੇਵਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(7-ਸੀ) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 28(3) ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਬਦਲ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਧਾਰਾ 28(3) ਅਧੀਨ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਾਂ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਧਾਰਾ 28(3) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। Tn mv ਦੀ ਰਾਏ, ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹੇ ਬਿਨਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੁਣਵਾਈ ਸਿਰਫ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ

Ram Saran Dass v. The Commissioner of Income Tax, Patiala (Naru I la, J.)

ਪ੍ਰਾਵੀਸ਼ੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ 28(3) ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 28(ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। 3) ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 28(3) ਅਤੇ 5(7-ਸੀ) ਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਗਲੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ-ਇਨ-ਦਫਤਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਪਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਹੋਰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ *ਮੁਰਲੀਧਰ ਤੇਜਪਾਲ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਪਟਨਾ* (2) ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ *ਕਲਕੱਤਾ ਟੈਨਰੀਜ਼ ਕੇਸ (ਸੁਪਰ)* ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। (1) ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28(3) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 5(7-0) ਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਧਾਰਾ 5(7-ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ *ਕਲਕੱਤਾ ਟੈਨਰੀਜ਼ ਕੇਸ* (1) b ਮੈਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੰਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਖਿਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, *ਮੁਰਲੀਧਰ ਤੇਜਪਾਲ ਦੇ ਕੇਸ* (2) ਵਿੱਚ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਭੌਤਿਕ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ, ਜੁਬਾਨੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਜੁਬਾਨੀ ਸੁਣਵਾਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੂਲ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜੁਬਾਨੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। *ਗੁਲਾਪੱਲੀ ਨਾਗੋਸ਼ਵਰ ਰਾਡ ਦੇ ਕੇਸ* (3) ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ *ਮੁਰਲੀਧਰ ਤੇਜਪਾਲੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਮੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ* (4) ਵਿੱਚ ਟੈਨਿਸ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ। ਜਦੋਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ (ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ-, ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ *ਸਤਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਾਮ ਨਰਜਨ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ* f(-5) ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ। *ਕਲਕੱਤਾ ਟੈਨਰੀਜ਼ ਕੇਸ* (1) ਵਿੱਚ

ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। *ਏਸੀ ਮੈਟਲ ਵਰਕਸ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ* (6) ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਸਿੱਦੇਗੌੜਾ ਅਤੇ ਫੈਮ ਇਲੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮੈਸੂਰ (7) ਵਿੱਚ ਮੈਸੂਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ *ਰਾਜਸਥਾਨ* ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ) ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਲਿਖਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਸੂਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਮੂਲ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। *ਹੁਲੇਕਰ 8 ਆਈ ਸੰਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਮੈਸੂਰ* (8) ਵਿੱਚ ਮੈਸੂਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਉਲੀਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ *ਸਤਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਾਮ ਨਰਜਨ ਦੇ ਕੇਸ* (5) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ 1 ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਰਾਜਸਥਾਨ ਕੇਸ ਅਤੇ ਮੈਸੂਰ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਫੈਸਲੇ ਹੋਏ। ਇਹਨਾਂ ਹੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ, ਜਿਸਦਾ ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੇ *ਕਨੈਲਾਲ ਗਟਾਨੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ* (9) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਨਿਰਮਲ ਮੁਖਰਜੀ, ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਨੈਲਾਲ ਗਟਾਨੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ, ਨੇ ਅਸਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ "ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸ ਕੋਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ।" ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਹ ਕੇਸ ਉਸ ਟਾਇਲ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ।

(5) (1969) 71 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 646,

. (6) (1967) 66 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 14

- (-7) (1964) S3 ITR 37/

(8) (1967) 63 ਇਮ 130.

' (9) (1963) 4ST.TR. 262. ..._ .....

ਰਾਮ ਸਰਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ (ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(7-ਸੀ) ਦੇ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੇਨਤੀ, ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਉਪਲਬਧ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ: -

"ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਰਾਏ (ਬਾਅਦ ਦਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ) ਆਰਡਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ, ਇਸਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧੀ,

ਉਹ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
”

ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅੰਤਮ ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 5 (7-;C) 1953 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 5(7-ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਜਾਂ ਨਵੀਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। *ਕਨੈਲਾਲ ਗਟਾਨੀ ਦੇ ਕੇਸ (9)* ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਬਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(9) *Inas Inasmuch± as Appellate*³ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ *ਮੁਰਲੀਧਰ ਤੇਜਪਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (2)*, *ਕਲਕੱਤਾ ਟੈਨਰੀਜ਼ ਕੇਸ (1)* ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਰਲੀਧਰ ਤੇਜਪਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਵਿੱਚ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਲਕੱਤਾ ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟਨਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਵੱਖ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸਨ ਅਤੇ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰੀਖਣ ਜੋ *ਕਲਕੱਤਾ* ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। *ਟੈਨਰੀਜ਼ ਕੇਸ (1)*; ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਓ ਜੋ *ਗੁਲਾਪੱਲੀ ਨਾਗੋਸ਼ਵਰ ਰਾਓ ਦੇ ਕੇਸ (3)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪੱਖੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੋਵੇਗਾ; ਸਾਨੂੰ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਲਾਗਤ ਮਾਲੀਆ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਣ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ—ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ